

Tilstanden blandt vort Folk.

(A. A. Sagen.)

Skal vort Arbejde være frugt til Opgavens Løsning, saa maa vi først kende Tilstanden, saaledes som den aabenbarer sig blandt os. Vi maa kende Færdene, som truer indenfra og udenfra.

Vor Stilling er i flere Henseender lig Israels. Og Fristelserne er derfor ogsaa for en stor Del de samme.

Ligesom de levede i et rigt og frugtbart Land, saaledes ogsaa vi. Netop deri ligger en stor Fristelse og Fare. Thi hvor det timelige Erhverv er let og Velstand almindelig, der er Fristelsen til Verdslighed og Forsømmelighed stor. Og det Land, som læster rigeligt af sig, og hvis Institutioner bestaar forgerne i deres Erhverv og Besiddelse og saaledes ikke alene giver dem et sorgfrit, men ogsaa overskudigt Udkomme for dette Liv, det Land bliver let Folkets Gud.

Og naar det kommer dertil med et Folk, saa luffer Hjertene sig mere og mere for Herrens Ord og Aandens Vidnesbød. Tankerne optages af, hvorledes de skal bygge sine Væder stærre for siden at kunne staa sig til No, æde, drikke og være glade.

Selvishhed og Havesøge bliver almindelig, og hos dem, som har Magten og Anledningen, Uretfærdighed og Undertræffelse. Dette afføder igjen Misundelse, Misnøje og Selvtogt.

Den som kan lære Folk, hvorledes de bedst kan fremme sine timelige Interesser og opnaa Velstand i Verden, agtes for den store Profet, som man vil høre og have til at herske over sig.

Da Jesus havde besøgt de 5,000 i Orfeneu med fem Brød og to Fiske, da sagde de: „Denne er i Sandhed den Profet, so uskal komme til Verden.“ og de vilde gribe ham med Magt og gjøre ham til Konge. Og da de søgte efter ham og tilfaldt sandt ham, sagde Jesus til dem: „Sandelig, sandelig siger jeg eder: I søger mig, ikke fordi I saa Tegn, men fordi I aad af Brødene og blev mætte.“

Gud havde lovet Israels Folk en Messias, en Frelser fra Synd og fra Død og fra Satans Rige, som skulde grunde blandt dem et aandeligt Rige, hvor Retfærdighed, Fred og Betsig-nelse skulde bo, og en talig Givighed være at vente for alle dem, som var og forblev Borgere af dette Rige. Men fordi deres Land var blevet deres Gud, saa begyndte de jo længer jo mere at lade det, som var sagt om det aandelige Rige og det aandelige Israel, som om det var sagt om det jordiske Israel og deres jordiske Rige. Og saa indtroet blev denne Opfatning i dem, at da Frelseren endelig kom, saa kendte de ham ikke og forstod ham ikke. Og fordi hans Tanker ikke var deres Tanker og hans Gjerning ikke den Gjerning, som de mente, de trængte og vilde have, sandte de ham til Døden og naalede ham til Korset.

Vort Folk, som har sat Bo i dette Land, som her som Meget fattige fra fattige Sjæle. De tænkte neppe paa at naa en til Velstand. De vilde kun ved dagligt Arbejde sikre sig og sine et sorgfriere og rigeligere dagligt Brød. Men Gud har velsignet deres Arbejde langt over, hvad de nogenstinde havde tænkt sig. Mange, som i Hjemlandet ikke kendte andet end fattigdom, ja endog Nød, er nu blandt de mest formuende. Der har været jern Velsit i Velstand ogsaa blandt vort Folk. Men kan nogen agte, at Verdslighed og Uegensindighed for Sjælens Frelse er tiltaget med Forsøgelsen af de timelige Goder? — Kæppe en Halvdel af vort Udsattefolk og deres Børn er Medlemmer af kristne Menigheder. De har ædt af Landets Fedme og Landet er blevet deres Gud, fordi det forligger dem saa rigeligt for dette Liv.

Et rigt og frit Land er visseelig en stor Gave fra Gud; men Gaven maa modtages ret, og den maa helliges med Ven og bruges som en Gave fra ham, om den ikke skal blive til Forbandede istedenfor Betsignelse.

Og ikke alene blandt dem, som staa udenfor Kirken, men ogsaa i vore Menigheder er der ikke saa, som

mindre taaler Angreb paa det Land, de har faaet hjært, og paa den Politikk, som de mener er til Landets Fordel og til Borgernes timelige Bedste, end de taaler Angreb paa den aabenbarede Sandhed, hvorved Sjælene bliver frelst. De taaler Blæde paa sit Ford, som angriber deres Gud, men ikke saadanne, som angriber deres Politikk. De elsker helt for dette Liv, men kun lidet for hint Liv. Naar det gjælder Landet og dets Institutioner, da er Interessen stor og almindelig; men naar det gjælder Guds Rige og Sjælens evige Frelse, da skal der meget til at vække Interesse og Æver, da skal der tunge Tag til at saa Folket med. Visseelig bør der være Interesse for Landet og dets Vel, men mest for Guds Rige og hans Retfærdighed.

„Hvad er Jødernes Fortrin?“ svarer Apostelen Paulus. Han svarer: „Meget i alle Maader. Først at Guds Ord er dem betroet.“ Ogsaa her er en stor Lighed mellem os og Israel. Ogsaa os er Guds Ord betroet.

Dette var Israels største Betsignelse, ligesom det er vor største Betsignelse — større end det rigeste Land med alt, hvad det har at byde. Thi vor Guds Ord er, der er Gud med al sin Naade og Kjærlighed; der er Lyd og Strikt, Sondsforladelse og Trøst og Seier over alle Fiender. Og hvor dette Ord har Magt i Hjertene, der er der ogsaa et hjært Statslegeme og Haab om en kraftig og ufordærvet Efterfølg. Kort: Der er der Haab om et Folks timelige saavel som evige Betsind.

Israels Folk erkjendte ikke denne Naade ret, derfor paaføgnede de den ikke. Det verdslige og det aandelige vilde de forene. Gud og Verden vilde de tjene. Uegensindighed for den frelsende Sandhed og Uegensindighed med Hensyn til Betsindelsen af den begyndte at herske. De søgte til Israels Gud og til Afguderne. De vilde have Verdens Betsind og Guds Betsind paa samme Tid. Kort: De vilde have en Gud, som kunde svare til deres verdslige Sind og deres formsøgte Hjerters Lüste.

Og er der ikke Tegn nok til det samme blandt os ogsaa? — Guds Ord er os betroet. Men det kan ikke negtes, at det ikke agtes og elstes og adlydes, saaledes som det kunde ventes af et saa høit bemaadet Folk som vort Menighedsfolk. Den store Svøbedag for de fleste er ikke Bevarelsen af og Fastholden ved den aabenbarede Sandhed til Salighed og Sjælens evige Frelse. Uegensindighed for Ordets og Saframenternes rette og sluttige Brug er fremtrædende nok. Ligesom Israels Folk blev dødt for Herrens Ord og hengav sig til Afgudsdyrkelse, „aa at „jo mere Profeterne faldt paa dem,“ siger Hørens, „desto mere gif de bort fra deres Kæmpe; til Pa'alerne ofrede de, og for de udføorne Billeder brandte de Afgølse.“

Saaledes er det med mange ogsaa blandt os. Om de end ikke ofrer til Afguder gjorte af Træ og Sten, saa danner de sig dog en Gud efter deres verdslige Sind, og netop en Gud, som passer for den Flot eller det Selskab, som de tilhører. For Verdens Betsind og for timelig Bindings Skold slutter de Proderiskab med saadanne, som fornægter Kristens Gud, gaar med paa at udelukke Verdens Frelser af deres Gudsdyrkelse, og sammen med dem anraaber og tilbeder de en selvgjort Gud, som er saaledes tænkt og dannet, at han giver Sanction og Tilstemning til den Selviskhed, som er Grundlaget for deres hele Stræben, og som lover alle dem, der dyrker ham paa dette Grundlag, evigt Liv og Salighed. Hensynet til dette Liv er det, som følger saa mange Hjert. Og da de ikke venter at saa dette Livs Goder af Gud, saa vil derfor saa mange heller have Hjælp og Støtte i dem, som fornægter den sande Gud, end de vil have hans Hjælp og Støtte i Livet og i Døden.

Mange er der vel ogsaa, som gaar med i det, som de vel ved er Synd, fordi de bedrager sit Hjerte med Haab om Omvendelse paa Dødsleiet. Gud er jo en naadig Gud og har Forladelse for alle Synder. Og saa vover de paa denne Grund at tage

Guds Raade forhengelig; men Gud lader sig ikke spotte. Den, som latter sit Ede for Samvittighedens Stemme, latter sig ideo fra Gud.

Saa er det mange af vort Folk, som vistnok ikke vil være med noget som ubestemt, som det her nævnte, men er dog mere eller mindre ligegyldige for, enten der fra Prædikestolen tales som Guds Ord eller ikke.

Om den nye guddommelige Sandhed til Sallighed loder, og sandt Skændom forlodes og lever, er for mange ikke af afgørende Betydning — fastt Afsindelse og reiste Skændom agtes af dem lige god med den sande og nye.

Og for vi paa Gudens Ordets Ordgælle i Dem, Menighed og Samfund, saa gjøres det af de fleste med høit Hjerte. Menigen Røder og Overbeviselse skal der som oftest til. Og gjennevængende er det, at hvor der er mest Vidder, der er der mindst Bølge. Det er gjerne de fattigere, de i smulig Denkende mindst vil tilføje, som har det største Hjerte for Guds Sag, og som i Megeten tager de tungste Tog og udfører det jævnt, stadige Arbejde.

Endelig paa et merke af den vakkelse, altoplygende Sjæle efter himmelige Gæder, som saaledes optager mange af vort Folk, at de ikke finder Tid til at løse for sin Sjæl, ikke finder Tid til at blive frelst. Og Saa i Saa med denne altoplygende Hæftelse gaa den uandelige Slæb, som ikke gider at blive frelst.

Der er, Gud være lovet! fromme og sande kristne Ukaandt os, herige Arbejdere med varme Hjerte, som ser med Øre paa Forlyggelsen og tager tunge og frøstige Tog for at bygge Guds Rure. Men at Tilstanden er, som her i store Træ er stillet, og at fleste lideligere Tegn paa en saadan Tilstand træder frem i Dagen, kan vel neppe nægtes. Mange andre Synder og Præst lunde vel ogsaa nævnes; men de er indet andet end de naturlige Følger af en saadan Tilstand.

Jeg venter paa et blive underledes.

En Eftermiddag, da jeg besøgte nogle af mine Børnehavn, traf jeg 2 Mennesker, som begik aldeles den samme Feilagtige. I deres adre Liv var de dog ganske forskellige fra hverandre. Det den ene fuldstændig forsvante Raademidlet, mens de to andre heldent kommede paa deres Blads i Aften. Alligevel havde de alle det samme fælgelige Begreb om Frelsen. De havde selv indt gæret, derfor ventede de paa en Foran-

dring. De syntes, det var ikke værdt at prøve, førend de i deres indreste Sjæl erfarede en eller anden gjennevængende Forandring. De syntes et foreville sig, at da kun Gud havde givet dem et nyt Hjerte, var det aldeles til ingen Borte, at de forsøgte at foretage sig noget. Derfor benægte de det ene Kar efter det andet paa samme Vis. Ideen gik og Raadetsiden for dem foruindstede stadig, og dog tænkte de endnu; og jeg foreslår, at de vedbliver at leve saaledes til deres Livs Ende.

Jeg er vis paa, at denne Slags Feilagtige gaaer ingen Ende. Den antager ikke altid samme Form, men i en eller anden Skikkelse ligger den dybt rodfæstet i mange Hjerte. Herdi der foredres guddommelig Straff til at spotte Lode og gjenføde Sjæle, lader Mennesket ikke sig lægger Sænderne i Skindet. De glemmer at læse Brevet, mens han stæder, at Gud venter ved de Vidder, som selv for givet os; og som oftest lidt efter lidt. Saaledes forlænges de deres Raadetid og naar alts af den Velsigelse, som kunde blive dem til Del. Saa er det, at Gud ofte meget høstigt og ubønsomt venter en Forandring i Sjælen. Tausk paa Saulus fra Tarsus! Kristus nødte ham, da han var aller mest opfyldt af Selvretfærdighed og Had mod de kristne, — og den ulykke efterfølger blev en udny og angersfuld bedende. Vi mindes ligeledes Jangvognere i Filippi. Jordtænktes rullede Jangvognen, men det rullede endnu flere Jangvognere i Stadsjerte. Han blev duff og ført til Frelseren, og endnu i samme Nat glædede han sig i Herrens med hals til Gud.

Saadanne Eksempler er lærerige, og de atter os, at vi aldrig behøver at tøse om en Omvendelses Gæb, fordi den har været høstigt. Gud handler som mindstranket Herre, naar han vil og hvordan han vil. Men saadanne Tilfælde er sjeldne. Gud kommer sedvanligvis dem imøde, som han har vakt til udnygt at læse hans Afsigt. Ved sin Raads bemælige Trogelse lader han Menneskers Hjerte til at læse hans Ord, at læse hans Ord, at bede om hans Raade og aflange høstige Bøner, og derved giver han dem mere Øre og sætter dem istand til tydeligt at se Frelsens Vej.

Saa paa, at Kristus giver Mennesker Raade og Frelse, naar de ligger til hans Afsigt og gjer, hvad han beder dem. Hvad de ikke kan gøre af sig selv, sætter han dem istand til at gøre, naar de loder ham. Tausk paa Manden med den blone Saaud. Han havde ingen Kraft til at være det, men Kristus befalte ham at ruf-

se den frem. Han gjorde saaledes af Tyndighed mod Kristus, og hans Saaud blev helbredet som den anden. Da Manden aklød, gav Kristus ham den Stærke, der forredes; en belørende Straff udgik fra ham, og Mandens Saaud blev ruff.

Paa samme Raade helbreder Kristus vore Sjæle. Han sælder Sønderen til at omvende sig, at tro og følge i hans Fodspor. Han siger, at han venter paa ham for at overføre ham med sin Raade, at han vil forlade al Saaud ved sit Blod og give dem den Helligaand, som beder ham derom. Saaledes lever han Veien. Han siger dig, hvad du har at gøre, og lover dig alt, hvad du behøver til din Frelse.

Løv ikke, fordi du selv intet har og intet formaar; vent ikke, til du føler dig forandret; nægt ikke at komme, fordi du synes, du ikke har den rette Vængsel, eller fordi dit Hjerte er hørdt, eller fordi du ikke kan bede, som du kunde ønske. Det er jo kun en Grund til Straff at gaa til Jesus. Ingen anden end Kristus kan forandre dit Hjerte, ingen anden end Kristus kan give dig de rette Følelser, ingen anden end han kan udnygt dit Hjerte og løv edig at bede ret.

Jeg tænker ofte paa noget, som fortæller om Biskep Wilson. Som ung søgde han engang, at han kunde ikke blive en Kristen, fordi han ikke havde den rette Vængsel. „Gaa saa hjem og bed om den rette Vængsel,” var det Svar, han fik. Han gjorde det og blev en fremtugende Herrens Tjener, der som Biskep i Salfutta holdt ikke mindre end fem hundrede Prædiker.

Den Vængsel paa de rette Følelser er saaledes ingen Grund til at blive borte fra din Frelser. De rette Følelser kommer, naar Mennesket tænker paa Kristus og hans Stærklighed og helt og hødent glemmer sig selv. Men det er kun Kristus, som kan give rette Følelser, Grundbetninger og Kraft til gode Gjerninger, og han vil give det til dem, som udnygt sætter sig ved hans Fødder; thi alt dette venter den Helligaand i Hjertet, og Kristi Raad kommer til alle dem, som tror paa ham.

Jeg kan nævne endnu et Eksempel. For tove Kar siden jagde en ung Mand til mig, at han ønskede at blive en Kristen, men han vidste ikke, hvorledes det skulde gaa til. Han havde gaaet i Kirke og gjort mange gode Ting, men var alligevel uden Fred. Jeg gav ham nu det bedste Raad, jeg vidste. Jeg formandede ham til at være virkelig overfor Gud, ikke indstulde sin Synd, men villigt tilstaa det værste om sig selv. Jeg bad ham at sige Kristus alt, hvad han havde sagt

mig, og saa tale med Frelseren, som om han kunde se ham og bede ham om alt, hvad han behøvede. Jeg formandede ham til at bede Frelseren om en virkelig Røget, om fri og usforfaldt Forladelse, som om Raade til at leve et nyt og høstigt Liv. Jeg bad ham ogsaa om at være meget paaværende med at gøre alt, hvad han vidste var Ret. Disse Raad gav jeg ham, og jeg tror, at han ganske ensfoldigt fulgte dem. Han søgte Herren og fandt ham. Han lærte sin egen Saaud at kende, men han lærte ogsaa Julekommenheden af Kristi Retfærdighed at kende. Han mistede sin Husbonns Gaaud, fordi han ikke vilde bedrage, lyve eller bryde Guds høstige Saaud, men han glædede sig over sin himmelske Faders Stærklighed og nød en god Samvittigheds Fred.

Hans Liv har ofte bragt mig til at tænke paa deres Saaud, som tidlig søger Herren, og o mhaans Villighed til at frelse alle dem, som af Hjertet venter sig til ham. Hjerte Røfer, som derfor blot til Kristus og prøv ham for din egen Del. Han vil ikke narre dig, men behandle dig langt naaderigere, end du kan ane.

Se Jesus staar med aabne Arme: „Kom,” siger han, „kom hid til mig!” Han vil sig over dig forbarne, Og han skal ei forfaste dig.

Udi hans rige, varme Hjerte Er Plads for hver en Syndens Træl. Du, som har prøvet Syndens Smerte „Als den til Jesus, frels din Sjæl!”

Bantro.

Hvad er det, som paa den vderste Dag vil domme Menneskene?

Ikke denne eller hin ensfælle Synd, men deres Bantro.

Saa siger nemlig Jesus: Den Helligaand skal overbevise Verden om Synd, fordi de ikke tror paa mig.

Hvo der ikke tror er allerede dømt, thi han har ikke troet paa Guds enbaarne Søns Navn.

Derfor I ikke vil tro, skal I dø i eders Synder.

Hvo som ikke tror skal fordommes. Det er altsaa Bantroen, der fordommer, thi Bantroen er Synd.

Bantro er Gudsbespottelse, thi den fremviser Jesus Kristus som en Løgner.

Bantro er Uæret mod Gud, thi den sætter sine egne Tanker og Meninger høiere end Guds.

Bantroen viser, at der ikke er noget Stærklighedsforhold mellem den Bantro og Gud, at den Bantro ingen Tilid har til Gud, hans Ord og Stærkelse.

Den Bantro har ved sin Bantro

stemplet sig selv som en, der ikke er et Guds Barn; thi om et Børneforhold kan det selvfølgelig ikke tales der, hvor der ingen Kjærlighed, Tillid og Lydighed findes paa Børnets Side.

Men har den Bantro intet med Gud at gjøre, da er han fortabt og Fortabetsens Karfag er intet andet end hans Bantro; han har frivillig foragt sig selv.

Det er Bantroen, som fordømmer, thi Bantroen er ikke bare Synd, men Synden.

Al Synd, af hvad Art den nævnes kan, har sin Rod i Bantro. Det er ikke vanskelig at forstaa.

Men Tranferen saa sorgløst vilde trælle under sine Ytter, men den usadelige saa trygt vilde ty hen til Eastens Ouler, men Vagueren vilde tage det saa let med Sandheden, men Renederen saa frekt vilde vove at fremstamme den falske Ed, men den lærige saa roligt vilde indfasiere det ved Svig erhvervede — fort: Men du kunde tage Livet, men du kunde tænke, tale, handle, være sig som du til dagligdags er, derjom dette med Gud var mere end en Talemaade, dersom det høert Fieblik stod levende for dig: Gud ser alt, endog hvad der foregaar i Hattens Myrke, Gud ved alt endog Hjertets sønligste Tanker, Gud skal træde dig til Regnskab for hver eneste Tanke og Handling?

Det er jo just dette, at Gud er saa langt borte, at han vist ikke ser, vist ikke ved, vist ikke kræver dig til Regnskab, der giver dig Armodighed til at tage Livet, som du gjør.

Men dette er jo intet andet end Bantroens Tankegang, enten man er sig det klart bevidst eller ei.

Bantroen er og blir Moder til al anden Synd. Det er nemlig umuligt, at den, som af Hjertet tror paa den levende Gud, hans Trudsel og Ytter, kan leve sorgløst, som den der ikke tror.

Den bedrager sig selv, der mener, at Troen er en ligegyldig Ting, der ikke gjør Menneket stort værre eller bedre.

Det kan tænke stundom se saa ud, men hvorfra kommer det? Uden Tvil deraf, at den Tro, man mener sig at have, er en falsk Jubbildning, ingen virkelig Tro.

Rei derom skal der ikke kunne tvistes: Som man tror saa lever man, Bantroen er Moden til al anden Synd, men da er det jo i Sandhed Bantroen, der fordømmer.

Det er Bantroen, der er den egentlige Karfag til Menneket's Ufulde og endelige Fortabelse, thi saalænge et Menneke ikke virkelig tror paa den levende Gud, lukker Hjertet sig

frampagtig for al Aandens Indvirkelse, først naar det gaar op for et Menneke, at den Bantro, det hidtil tænkte paa mange Maader har nærret og sat sig fast i, naar alt kommer til alt er Karfag til Uffekten, ja er Synd, og det en himmelraabende Synd, først naar Menneket begynder at byde sig for Gud og erkjende det Hovmod der har givet Bantroen Røring, først da finder Ordet fra Gud Gehør i Sjelen, da er den væsentligste Hindring for en sand Omvendelse ryddet af Veien.

D. S.

Sundet ved et Vær.

Presten Salpa, som er Forfatter af en stor Mængde Bøger, skrev følgende enkelte Linjer som sin Trostbeskjendelse:

„Gad mig i Fred saa ende
Og se din Frelse rig!
Min Sund vil Død mig leude,
Men Aris er død for mig.“

Ta Dag gav han en Afkrift af disse Linjer til Presten, Dr. March, som satte dem over sit Skrivebord, hvor Jorden af Roden taste dem.

„Vil De give mig en Afkrift af disse Linjer?“ sagde den gode Jær.

„Det skal være mig en Glæde,“ sagde March, og han tog straks Pen og Papir og skrev ned Ordene.

Lord Roden tog Brevet med hjem og satte det paa sin Vægt. Senere kom General Taylor, en Waterloo Gæst, ind i Værelset og sagde Mærke til dem. Han læste dem atter og atter, mens han stude hos Lord Roden, indtil denne bemærkede: „Mærke Ven, jeg skulde virkelig tro, at du kan disse Linjer udenad.“

Nogen Tid efter ralle General Taylor disse Linjer til en Officer i Armeen, som drog til Arimfrigen, Deswarre som denne Officer hjem for at dø, og da Dr. March gif den for at besøge ham, sagde den sjælle Mand i sin Svøbed: „Mærke Ven, kender De dette Vers, som General Taylor gav mig? Det bragte mig til min Frelser, og jeg dør i Fred.“

Saa mange Maal vi lætter os lærnde Og sege Vuffen saa saa mange Veie; Men Kabi til Gud er Sjælen, og den Mærde.

Sem ei forgaar, kan den i kam kun cie.

Er Sallighedens Sog ferit bragt i Orden.

Da vil velfignes alt vort Liv paa Jorden.

„Her tro indtil Døden, for vil jeg give dig Hofens Krone.“ Mat. 2, 10.

Kjærligheden er Guds Væns Kjendetege.

Skaden, som ikke kan godgjøres.

En frønt Mand saa paa til Hølle, da han saa sin Kabe træde ind i Stuen med bedrøvet og bestjærmet Blis. Han sagde til ham: „Næst har jeg erfaret, at det naar lide til med dig, og jeg kan ikke lade dig saaledes fare herfra. Jeg har noget von Samvittigheden. Du ved, hvad det er: jeg har ofte ladet mig forlede til at tale ondt om dig. Jeg gjorde det ikke i en ond Mening, men laadt en travil Hjernselse deri, fordi du var en Aristen. At det har bedrøvet og endog skadet dig, ved jeg. Men nu gjør det mig af Hjertet ondt. Kan du tilgive mig?“

Den søge herte von ham med sønlig Venagelse og forede:

„Ja, Kabe, jeg tilgiver dig gjerne, skjønt du har soaret mig meget. Hvad der er forbi, er forbi. Det glæder mig, at du har indset din Uret. Nu, som sagt, det er tilgivet. Men jeg har dog et Pusle.“

„Skulle?“ sagde Kabeen. „Jeg er beredvillig til alt.“

„Nu, jeg vilde, at du toget min Hvirpude og tømmer den paa Løypen af Kirkestaarret.“

De tilstedeværende saa paa hvoerandret med Forundring, og den døende Sulten saugte ham endnu engang, om han virkelig kunde villet gøre det. Saa stodstjæde det med en ophøert Døvedbenagelse og et bestemt Vil. Saa besluttede da Kabeen sig til at udføre det forunderlige Ordre. Han itog op paa Kirkestaarret, tante ombrødeligt Fuden og saa, hvorledes de tallose Hær spredtes til alle Sider af Vinden. Da kom den Uffage ind det tomme Vædebetrel.

„Kange Tot!“ skramte han den hær. „Men nu har jeg endnu en Ven, hørend jeg er ganske tilfreds. Tog dette Betrel, god den og tog op alle Hjertene, som var deri, indtil det atter er ganske friskt.“

Kabeen saa paa den søge med et fryrgende Blis. Men snart tog han Tineen med: han havde forsoret ham.

„Se,“ bemærkede atter den søge, saaledes gaar det med Vagnvælfelene. Ordene er snart udaltie og foredes da vidt og bredt: det er ikke muligt at samle dem op igjen. Naar Ordet er frøet, lader det sig ikke gjøre godt igjen. Jeg stilles fra dig uden Røg og Stikkerhed, men hold i Hæntinden din Tunge i Lønnen, og Gud hjælpe dig dertil!“ — „Der Du-theraner.“

“DEPENDABLE BRAND”
God Kaffe — Rig Kaffe
Velsmagende Kaffe
Singer bedre, Væcer længre
Tre Pund for \$1.
Dwight Edwards Co.
Portland, Ore.

Five different languages spoken
GERBERG & LOUGH
General Insurance
Real Estate, Rentals, Collections
All Kinds of Property
Bought and Sold
328 California Bldg.
Main 7705 Tacoma

KACHLEIN
GRADUATE OPTICIAN
906 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

T. K. SKOV
Har overtaget
ST. JOHN'S HOUSE
1020 14th St. Tacoma, Wash.
Hyggelige, nye, ENKLE VÆRELSEER indleas for Dage, Uge eller Maaned. — Anbefaler sine koolige, udbelverte Familienkøkkener.
Billige Priser
Bedste Behandling
TACOMA WASH.

New York
LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 1 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Hørborg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor H. Potorsen, Emigrantmadsnar, træfles i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad

Dr. C. Quevli
Behandler Sydomme i
Oren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-3 a. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 a. m.
Kontor: 1012 Fidelity Building

When in need of fine
PRINTING
Wedding or business announcements,
office stationery or general job work,
you cannot do better in price or work
than at
D. W. COOPER'S OFFICE
Tacoma Theater Bldg. Tacoma

Pacific Herald

Kristeligt Udeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

All bedrørende Redaktionen indsendes til H. O. Hjerte, 1818 Donnan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Kobeder, Besjendtgjærelser og Notiser indsendes til "Pac. Herald" News, Baget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Forretningssjæftret
Mrs. S. E. Petersen,
Portland, Wash.

Bladet koster

- For Karet \$.75
- For Karet til Canada..... 1.00
- For Karet til Norge..... 1.00

Adresse: Portland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Herald til Aftaar for 25 Cents.

Nye Abonnenter faar Pacific Herald fra nu af til Aftaar for 25 Cts. Send 25 Cents i Sølvs eller Stamps til Pacific Herald, Portland, Wash.

Til alle dem, som har haat at gjere med Redaktionen af "Herald" de sidste 4 Maanedes, siges herved et hjertelig Tak!
Redaktøren af "Herald" er nu flyttet til Syd Tacoma. Hans Adresse er: 6044 So. Warner St., So. Tacoma, Wa. Alt, som angaar Indholdet af Bladet, saasom Besjendtgjærelser, Kobeder o. L. jendes nu direkte til ham.

Vort Arbeidsfelt.

Portland, Ore.

Søndag den 14de ds. var en Festdag for vor Presters Menighed her i Portland. Der var Konfirmationsgudsstjeneste med Optagelse af Offer til Indremissionen om Formiddagen, og Gudsstjeneste med Altermgang om Aftenen. Ved begge Anledninger var der forholdsvis flere Foramlinger. Konfirmationsklassen bestod af 10 Piger og 10 Gutter, som med fine klare og lydige Svar gjorde at Konfirmationen blev baade interessant, lærerig og høitidelig. Kirken var

fuldt beforet for Anledningen, og Miss Olga Goldberg sang en Vocal Solo som ikke i ringe Grad forøgede Feststemningen. Forholdsvist mange med Sakramentets Betsignelse om Aftenen, og de to hellige Handlinger vil vist gjøre at Dagen vil længe mindes af alle tilstedeværende.

Jørtskommende Søndag Aften kl. 8 den 28. Mai vil det blive Gudsstjeneste hos Mr. V. E. Sorenson, 1174 Albina Ave., Albina.

Pigerforeningen møder den sidste Tirsdag i Mai hos Mrs. Martinus Johnson, 619 E. 9th St.

Tirsdag Aften den 10. Juni vil Kvindeforeningen afholde et Fortælledeudvalg her i Kirkens Basement, N. af E. 10de og Grant Sts.

Det vil blive Gudsstjeneste i Refso, Ore., Søndag kl. 3 den 11 Juni.

Gudsstjeneste i Rainier, Oregon, vil blive afholdt anden Pinsedag Aften kl. 8.

Pastor C. W. Holden, holder freudeles Sengen og opholder sig paa Open Air Sanitarium, Wilmaucoe, Portland, Ore.

R. D. I.
Silverton, Ore.

"At have stridt den gode Strid Og vandret ufortræden Paa Troens Vej til sidste Tid, Hvor er det sødt i Døden! Vel den sin Herre tro har tent, Sin Gjerning gjort sit Løb fuldendt, Og høit i Fred kan fare."

Ja, det er de Kristnes Bøn og ständige Trøst i Tillid til velfærd, som har "ladet os sin red," at vi skal faare herfra i Fred og være med ham i Fredens Folger. Nu er atter en af de gamle i Silverton Menighed vandret bort, og som vi tør haabe gaaet ind til Hvilen og Freden hisjet. Det var gamle Peter V. Goplerud som sit Hjemlov tidlig Mandag Morgen den 8de Mai. Han blev født den 20de Juni 1835 i Sønder Aarad, Valders, af Forældrene Leoor Goplerud og Duxtru Sigrud. Sammensteds blev han baade døbt og konfirmeret af Presten Aulfvold. Karet 1865 indgik han i Ektekab med Ingeri Anderson, og i 1867 udvandrede de til Amerika og bosatte sig først i Wisconsin. Der forblev de til 1879, da de flyttede til North Dakota. Høsten 1897 drog de endnu længere mod Vest og kom til Silverton, Ore.,

Søndagskole som sædvanligt kl. 9:30 Form.

Kvindeforeningens møder i Kirkens Underetage kl. 2 Efter. paa Tirsdag under den dertil valgte Komites Forledelse.

Hjemsforeningens vil give et Program med Fortællinger efter paa Jørtskommende Tirsdag Aften kl. 8.

De for Forældrene. Men 4 kaldte dog Gud hjem i en ung Alder. De to søn er igjen — John E. Goplerud og Mrs. A. V. Larsen — de takker Gud, som gav dem en gudfrugtlig og gudhengiven Moder, om de end med deres Moder vil søle Savnet af Far, som nu er gaaet hjem.

Gamle Goplerud hørte til de stille i Landet. Saa længe han kunde tom han siddig til Derrrens Hus og Derrrens Verd. Næsten 1905 til han et Slagtilfælde, som knækkede en Del af hans Hands og Vegenstræft; og for omtrent 3 Aar siden fik han atter et Slagtilfælde. Siden var hans Arterter borte; han haude opgivet alt i denne Verden og hans søge Lanter dreiede sig kun om det himmelske. Hans sidste Vegjering, som han fremtammede var: ved. Han stredes til Lille Onsdag den 10de Mai under stor Deltagelse. Gud trøste hans trofaste Væledsagerinde, som i de senere Aar saa troelig har pleiet ham.

Wester, Ore.

Søndag den 21de Mai afholdes Konfirmation i Bethel Menighed ved Wester. Der er 4 konfirmanter, Carl Seledahl, Leon Ballneber, Minnie Valkoeder og Ida Viet. Det er anden Gang vi har Konfirmation i den Menigheden stiftedes. Første Gang var der ogsaa fire. Kirkeførel fra Silverton vil sønge og flere af Silverton Menighed vil vistnok deltaage i Gudsstjenesten. Middag serveres i en Hund tat ved Kirken og om Eftermiddagen bliver der Altermgangsgudsstjeneste. Naatte Herren i Naade bevare disse fjerre unge i sin Taalmodigt og give dem Vidom til ret ofte at prøve sig selv.

Tacoma, Wash.

Jørtskommende Søndag Formiddag afholdes, om Gud vil, Gudsstjeneste til sædvanlig Tid kl. 11 ved Pastor Kistelsen.

Ligeledes bliver her, om Gud vil, Gudsstjeneste paa Engelsk ved Pastor Eger fra Sashon kl. 8 Aften.

hvor de siden har haat sit Hjem paa en Farm nær ved Puen, indtil de for to Aar siden flyttede ind til Puen. Strafs de var komne til Amerika flyttede de sig til Synoden, og de har siden — altaa i omtrent 44 Aar — troligen været med i det kirkelige Arbejde med at opbygge Guds Kirke paa Jord.

Teres ægtefællige Samliv velsignede Gud med 6 Barn, 4 Gutter og 2 Piger, som alle voksede op til Glæde.

Prof. Koffats Fordrag vil saa blive afholdt senere, muligvis næste Uge og Taten vil da blive fundgjort.

Stanwood, Wash.

Ville Jørgen Ronsen, 3 Aar gl., blev begravet sidste Søndag. Han har været syg siden første Mai og lidt meget. For 5 Maanedes siden blev hans Moder begravet her. Mrs. Theo Ronsen, hans Moder saavel som Bedsteforældrene og de øvrige i Familien har vor hjerteligste Deltagelse.

Mandag blev gamle Anne Olsen fra vort Alderdomshjem begravet. Hun var over 85 Aar gammel, men aandskrift og klar til det sidste. Hun besjendte sin Tro paa Jæfseren og med den hellige Raddere fort før sin Død.

Kirkeførel, Nordmændenes Sangforening og Musikorkester mødte forleden op og holdt Fest til Hære for Været Høstfest som nu staar færdig med Kaffe og Stav og Kal paa Vangrejsen til Syd Dakota. Festen holdtes i E. Andersons Hjem og vil længe erindres som en hyggelig Stund. Pastor Christensen holdt en Tale i hvilken han citerede et Vers og besjendte at kun den første Del kunde anvendes paa vor Skolelærer:

"Du vied' sit Liv til Spørgsmaal og Svar, Til Duxtru han fik sig et Prægtfuldemplar."

Arbejdsåret afholdes Tirsdag kl. 2. Den første Session om "Menighedens Stifelse" Matth. 16: 16-19, indledes ved Pastor Eger. Om Aften holdtes engelsk Prædiken ved Pastor Eger. Der er mange Besøgende og vi haaber mange maa have Betsignelse af dette Wæde. Nære fra Søstermenighederne ved Camano og Jæfseren tager Del.

So. Tacoma, Wash.

Jærskommende Søndag kl. 11 middag holder Pastor Bjørke sin Lutrædelsesprædiken i So. Tacoma. Gudstjenesten holdes i det norske Sprog. Alle er hjertelig velkomne.

Ungdomsforeningen møder jærfommende Torsdags Aften i Kirkens Underetage. Godt Program.

Pullard (Scottie), Wash.

Konfirmationen afholdtes 21. Mai er konfirmeredes ofte: Mathis Albertson, Laura Breffe, Agathe Deland, Herbert Høstfeld, Boie Eiken, Arthur Pedersen, Pearl Petterson paa Engelsk og Jenny Tredt paa Norsk. En Kex dikt: Habel Svibe. De unge gjorde god Rede for Overheringens Gjenstand: Raademedlemme.

Somme Aften holdtes engelsk Aftergang, hvor 30 deltog, mest Ungdom. Det var især opbyggelig at se saa mange unge Mand til Afters. Det er sin Hjelpe — bemærk. I Herderstimmuelen fordukkles saa let Syndet paa Jærkeren. Tødselt opbyggelig er det, naar de unge beskender, at de vælter at leve et alvorligere Liv end hidtil.

Menighedsrådet for Juni er baret, og Julimødet udlat til Prestens Tilbagekomst. Hald han rejser til Svendebudet; thi da blir han borte de to sidste Søndage i Juni og den første i Juli. Søndag holdes norsk Solamøse med Aftergang kl. 10:30. Aftersjæfter anmeldes Torsdag Aften paa Prestens Kontor. Om Aftenen holdes norsk Gudstjeneste kl. 8 i Kirkens og engelsk Bibelklasse kl. 7:15 i Kuffet.

Det hellige Land, hvor Jærkeren fødtes, vandrede og døde, hvor han gif omkring og gjorde godt, har naturligtvis altid frænglet de troende. Saa mange beklaget — efterat de af tilstedeværende havde hørt derom — at de ikke til hore forrige Aoredrag om det hellige Land af Raat. Magnus. Derfor er det med stor Glæde vi bekendtgjæ, at vi har sikret os den bekendte Aoredragsholder C. G. Storch, som har reist gennem Amerika og Europa til Palestina, og som nu rundt om i dette Land har fremvist Vandsbilleder fra sin Reise i det hellige Land og Jesu Vis der. Prisen er bare 25 Cents, saa at ingen skal udeinflæs. Værn under 10 (Uølge med voksne) frit. Gult: Mandag, 7de Juni, kl. 8.

En Blomsterbuket.

Det var en Ksion, stille Søndagmorgen. Gjennem de hoide Gardiner jaldt det klare Solstraal ind i en tarvelig, venlig liden Stue. Der var intet derinde, der herlig valte Ommerksomhed, men alt saa net og tilholdende ud, og man blev ligesom rigtig „høndselig“ stent.

Den lille Pige, som sad der saa stille paa en liden Stammel, gif let idetruindte saa. Det var ellers alle hendes Vis at sidde stille. Men hun vidste, at hun ikke maatte ståle, naar hendes Far læste i den store Bog.

Men endelig jaldt Liden hende for lang, hun gif hen til Joderen og spurte, hvad han læste for noget. Han satte hende paa sit stue og drøg hende sat ind til sig. Al, han havde ikke læst noget, han holdt Pincen læstede paa et Sprog og lodet sine Tanker gaa tilbage til Fortiden.

„Aar, du har jo sat Streg under noget i Bogen.“ — „Ja, kan du læse det?“ Barnet læste: „Jeg har elsket dig med en evig Kjærlighed, derfor har jeg drøjet dig med Misundhed.“ — „Det du, Barn, kaldes efter Jærkeren os, endog naar vi ikke vil vide noget af ham, men vender ham ryggen. Han salder og kelter os med sin Kjærlighed, indtil vi kommer til ham, og da gjer han os lykkelige og salige.“

„Aar, hvad er det for gamle, færrer Blomster, du der har?“ „Det skal jeg fortælle dig om, naar du blir ældre. Nu vil jeg endnu engang læse det herlige Sprog for dig. Tænk om du kunde høre det udenad og altid brante det!“ Og hun satte den lille Pige ved Siden af sig paa Benken og lod hende flere Gange gjentage Sproget, medens hun idelig stirrede paa de presede Blomster som laa i Bogen, hvilke engang havde tatt saa underfuldt til hans Sjæl.

„Hvor gamle anderledes saa det dengang ud hos ham! Elendighed ude og Elendighed inde, fænderrens Blæder og fænderrens Hjerte! Men nu? Ja, omend han ofte med Volds maatte kasse Brød til Husken og Børn, var han dog en lykkelig Mand. Og naar han om Aftenen kom hjem, og hans Værn kom ham springende imøde, og Husken glad hød ham velkommen, vilde han ikke bytte med nogen. Men dengang!“

Det var ogsaa en Søndag. Jærmiddagen havde han tilbragt i et Bæretshus. „Naar Notts Mont var nedlagt der. Hvem kunde han ikke gaa. Overt Vilt af hans Husken var ham en bitter Behreidelse, og saa var han gaaet ud udenfor Bøen en ensom Vej. Han stod og lænede sig til en Mur, Jærarstolen slædede hos narmit og behagelig; men i hans

Hjerte løste ingen Solstraale. Han vidste ikke selv, hvem han mest skulde kintre imod, Gud, Menneftene eller sig selv. I det færrer herte han Kirkeflokkerne lyde — de havde længe argret ham, dermed vilde han intet have at kasse.

Hjertenne kom en Jærnem. Derre med sin lille Datter gaaende. „Ja, disse rige Vedgiingere,“ drummede han, de mærker sig af vort Arbejde, men bekymrer sig ellers lidet om os.“

De kom forbi ham, og han herte den lille Pige siage: „Aava, hvor den Mand saa ufættelig ud, han har vist ingen Blomster, men jeg givde ham mine?“ Og dermed var det yndige lille Barn kommet lige hen til ham, seet ham saa færrlig og medlidende ind i Pincen, at det var gaaet ham til inderste Sjæl, og sagt: „Vil du have mine Blomster?“ Straks var barn atter løbet bort, og han stod alene med en liden Blomsterbuket i Haanden. Han blev underlig tilmodde. Blomsterne brød han sig lidet om, men Barnets færrlige Vilt var gaaet ham til Hjerte. Det var længe siden vøgen havde seet sig paa ham. Det var som han selv blev Barn igjen og legede drude i Vandbøen, hvor hans Jærældre havde boet. Saa deres Grav blomstede ogsaa vafre Blomster. Han satte Trang til at trække Barnet til sit Brøst og græde ud.

Kangfemt gif han videre. Rønge havde han haart der, det var blevet mørkt i Gaderne, men atter lod Kirkeflokkerne.

Han vidste ikke selv hvorledes, uvilkaarlig styredes hans Strid til den oplyste Kirke. Og Ordet Jærn var der herte, var det samme som hans lille Datter nu ved hans Side fremfogde. Jesu Kjærligheds Solstraaløste ind i Hjerte og fordrov alt Mærket. Det lauede mere og mere for ham, alt blev nyt, det gamle fortanget. Men Blomsterbuketten havde han gjent, og straks han til en Viltet, havde han haart op det Sprog, som herte i Kirken (Jer. 31, 3) og understregdet det.

„Aava, nu har jeg Sproget,“ sagde den lille Pige, „og nu maa jeg gaa til Søndagskolen.“

„Sig mig det endnu en Gang,“ sagde Jæreren, og store Tanker foldte hans Pine, medens Barnet lagde: „Jeg har elsket dig med en evig Kjærlighed, derfor har jeg drøjet dig med Misundhed.“

Vil du blive helbredet?

Derre beror det. „Jeg skal aldrig glæmme,“ sagde en Preft, „hvorledes dette Ord en

gang blev indpræget i mit Hjerte, mens jeg endnu var Student i Tübingen.

Der af os til ledige den høit agtede Professor Tobias Beck til hans Landsted, Undervejs adressede vi os over alle vore „videnskabelige“ Feilensfælligheder mod Evangeliet. Til alt svarede den gamle Herre rolig og gudmundig: „Ja vel, ja vel!“

Da vi endelig tiede, lagde han Haanden paa min Skulder, saa i sig dybt i Pincen og sagde med stort Alvor: „Vor Herre Kristus spørzer dig: Vil du blive helbredet?“

Derre gif han videre og saa talte om almindelige Ting. Men for sig blev det Ord en Braad, unnselig at kintpe imod.

Til Gferrants.

Naar bare vi er villige til at gjøre godt, vil nok Gud sørge for Kulebring dertil.

Menneftene kintter, fordi Gud satte Torner blandt Jærerne, var det ikke beder at talke fordi han satte Jærer blandt Tornerne?

Ho er et Mærke paa sandt Mod.

I Skabelsen viler Gud os sin Naad, i Menighedsingen sit Hjerte.

Guds Forsørg er Bevis paa hans Kærberrelse.

Beder du?

Det er Morgen. Natten har været mørk og stormfuld; men Dagen er brudt frem, og du ser den venlige Sol løse, du er frisk, og et altsurende Jærhans Besiguellet udgøder sig over dig. Gud har naaget over dig, han har besøttet og styrket dig til at opfulde en om Dags Vligter. Tæller du ham derfor?

Det er Aften. Dagen er færr, Solsetiden er kommen. Vil du lægge dig tilro uden at talke Gud for de Besiguellet, med hvilke han idag har overøst dig og uden at bede om hans Berørelse i den kommende Nat?

Søndagen er frembrudt. Guds Koll bereder sig til at gaa til Guds Gud. Hvem forhindrer dig fra at gaa med dem? Du hører der Guds Børns Bønner og Vørfange. Evangelists Jærsmøinger og Jærjætteller.

Beder du? Løver og taffer du Gud for denne Jærret? O, har du hidtil lænt uden at bede, gjer det ikke længer! Ved til alle Tider, uden Afslæffe, offend Troeshuffe til Gud — bønn og bed! Bønnen dugtigjæer dig for Viltet og bereder dig til Tøden.

gaar til sin i Guds Lov færdige... Uddannet ved Krænia Universitet

Main 7950 Ind. 3504 DE. TORLAND... Uddannet ved Krænia Universitet 201-204 Eitel Bldg.

M 333 — Kontor Telefon — A 333 EDWARD C. RUGE, M. D. Skandinavisk Læge

M 345 — Bostad Telefon — A 121 J. FISHER Bodwell Road Cash Grocery

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER Tacoma. Vor Protesa Ev. Luth. Kirke, Hj. af 17de og So. J Sts.

Portland, Ore. Gudstj. hver Søndag Formiddag Kl. 11 i Vor Protesa Kirke, Hjørnet af E. 10th og Grant Sts.

Kelso. Gudstjeneste sidste Lørdag i hver Måned Kl. 11 Form.

Oakland, Cal. Trefoldighed lutheriske Kirke, 223 Athens Ave., nær San Pablo og 25th St.

Santa Barbara, Cal. Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 undtagen Iden og sidste Søndag i Måneden.

Ballard (Seattle). Zionskirken, 56de Gade nær 20de Av. Håttene 11. Aftensang 8. Søndags-skole 9.45.

Seattle. Immanuel's lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St.

Den første evang. luth. Kirke, 2920 Lombard Ave. Håttene 10:45. Aftensang 8:00. Søndagskole 9:30.

Genesee, Idaho. Vor Protesa-Gudstjeneste tredeliver Søndag Kl. 11 Form.

Clarkston, Lewiston, Kamiah, Palouse Gudstjeneste efter Tillysning. O. C. HELLEKSON, Pastor.

Vashon-Gudstjeneste Iste og 3de Søndag i Måneden. Kvindeforening hver 3de Onsdag og Ungdomsforening Iden Lørdag.

Widertidig betjent—Port Madison, Miller's Bay og Trarion, Gudstjeneste efter Tillysning. OLOP EGGER, Prof.

Silverton, Oregon. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen den sidste Søndag i Måneden.

Godstj. sidste Søndag i Måneden, Form. Kl. 10:30 på norsk og Aften Kl. 7:30 på engelsk.

Bethel Menighed, Gudstjeneste Iste og 3de Søndag i Måneden Kl. 3 Eftermiddag. Vokale på norsk og engelsk.

Oakland, Cal. St. Paul's English Ev. Luth. Church, 2nd & Linden Sts. Services Sunday at 11 a. m. and 8 p. m.

Astoria, Oregon. Astoria første norske ev. luth. Kirke af den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave.

Oak Point og Alpha, Wash. Gudstjeneste efter Tillysning. THOS. P. NESTR, Pastor.

11 Form. norsk Gudstjeneste. Freeborn. Gudstjeneste Iste Søndag Kl. 11 Camano.

Florence. Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm. M. A. CHRISTENSEN, Pastor.

Stanwood, Wash. Trefoldighed—Iste Søndag i hver Måned Gudstjeneste på engelsk Kl. 7:30.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER. Ashberg, O. H., Parkland, Wash. Haaloo, H. R., Silvana, Wash.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash. Dale, J. O., Bothell, Wash. Keer, Olaf, Vashon, Wash.

Hansen, G. A., Almira, Wash. Hurstad, B., Parkland, Wash. Helundahl, O. E., 6044 So. Warner St.

Norgaard, C. H., E. 256 Third Ave., Spokane, Wash. Ottosen, O. C., Chhock, Wash.

Tjerragel, H. M., Teller, Alaska. Thorpe, R. O., 425 E. 19 St., Portland, Oregon.

Anderson, Andrew L., Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Skolen har dette Aar de følgende Lærere: N. J. Hong, A. B. Bestyrer; J. U. Xavier, A. B.; Miss Anna Tenwick; W. J. Sherman, M. Acets; H. S. Peterson, A. B. B. S.; Mrs. Carl Fjeld, Preceptor; Inga D. Hong; Alma Hansen, B. Mus.; G. H. Nelson, Olyve Christensen

Skolen tilbyder grundig Undervisning i de følgende Afdelinger:

I den forberedende Afdeling optages Elever, der ikke er blevne færdige med "Common" Skolen, samt Nykommere og andre Nylæggers, der særlig vil lære Engelsk.

I Forretningsafdelingen undervises i Bogholderi, Skrivning, Regning, Handelslov og andet, der hører med til en fuldstændig Uddannelse for Forretningstilværet.

I den stenografiske Afdeling undervises i Hørligskrift, Maskinskrift, Korrespondance, med mere. Skolen har gjort det til en Specialitet at uddanne Elever, der kan skrive Ord for andet af lange Taler eller Forhandlinger.

I Normalafdelingen undervises i alle Fag, der kræves til en "First Grade Teacher's Certificate." De, som ønsker at forberede sig til Lærere i vore Menighedsskoler, vil blive givet al mulig Anledning til at dygtiggjøre sig i de Fag, som særlig kræves for dette Arbejde, saasom Norsk, Religion, Sjæleskøns, Kærlighed m. m.

I den klassiske Afdeling eller College Afdelingen, optages Elever, der har gennemgaaet Common Skolen, vort forberedende Kursus eller en af vore Menighedsskoler. Der undervises i Engelsk fem Aar, i Latin fire Aar, i Norsk fire Aar, i Tyak tre Aar, i Græsk to Aar, i Matematik to Aar, i Naturvidenskaber tre Aar, i Historie to Aar.

Graduenter fra denne Afdeling vil uden Vanskelighed kunne indtræde i "Junior"-Klassen ved Luther College eller et andet College af første Rang.

Ældre og mere modne mandlige Elever, der ønsker at optage det theologiske Studium i den praktiske Afdeling ved vort Seminar i St. Paul kan ved Pacific Lutheran Academy få den nødvendige forberedende Undervisning.

I Musikafdelingen undervises i Piano og Orgelspil, Harmonilære samt Sang.

Undervisning, Kost, Logi og Vask koster \$150 for det hele Skoleaar, \$127 for seks Måneder, \$47 for tre. Det hele koster altsaa ikke mere, end hvad man maa betale for bare Kost og Logi i Byerne paa Vestkysten.

Nærmere Oplysninger kan faaes ved at tilskrive Skolens Bestyrer N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
955 Commerce St.
Aaben Lørdags Aftener
4 Procents aarlig Rente

Bligger vi til Spareindskud to Gange om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Christberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; O. Granrud, V. Pres.; Ernest C. Johnson, Cashier; J. F. Viell, Gust Lindberg, Ernest Lister, Directors.

DR. J. L. EYNNING

Norsk Læge
French Block, 12th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagene Høje Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7884
Tacoma, Wash.

DRS. RAWLINGS BROS. AND BROWN

Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11 Sts., Tacoma, Wash.

Olympia Boats "GREYHOUND"

(Leads Municipal Dock)
Leaves every day 10:15 a. m. and
4:45 p. m. — Returning leaves
Olympia 7:30 a. m., 2 and 4 p. m.
Fare 75c.; Round trip \$1.25
Meals 50c.

OLYMPIA & TACOMA NAV. CO.
Main 5308 *4308

STUDENT SUPPLIES

of all kinds.

VAUGHAN & MORRILL CO.

926 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

ANTHONY M. ARNTSON

Norsk Advokat
606-7 Fidelity Bldg.
Phones Main 204; A-1204
Tacoma Wash.

EVANS-SOOW CLOTHING CO

1215 Pacific Avenue
Tacoma
Ny norsk Herreklæde-Forretning.
Alt nyt og moderat Priser
Kom og besøg os!

BANK OF STANWOOD

Assets over ¼ Million Dollars
4 pCt. lagges halvårlig til Sp
banksindskud samt til almindelig
Indskud paa længere Tid.
H. C. ANDERSON, Pres.
S. A. THOMPSON, Vice-Pres.
W. C. BROKAW, Kass.
Direktører:
H. C. Anderson, S. A. Thompson,
G. Nicklason, F. H. Giard
W. C. Brokaw.

Lien's Pharmacy

Etasbinavill Apothek.
Ole E. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes omhyggeligt
M. 7314 1101 Tacoma Ave.

C. O. LYNN CO.

Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.
Main 7745 A-4745

C. C. Mellinger & Co.

Begravelses-Direktører
Kapel udstyret
som Hjem
Skjort og Tøj faldt.
510 Syd Tacoma Avenue
Tel. A1251-251 Tacoma, Wash.

J. P. AABERG

Photographer

1217½ Pacific Ave. Tacoma

Yours lunch is always ready at
THADEN'S BAKERY

And
COFFEE HOUSE
918 Commerce St.
"The Millionaire's Club"
We make all kinds of cake and
bread for banquets and parties
at wholesale prices

Phone Main 2231
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

FISHING TACKLE

Base Ball and Tennis Goods
THE KIMBALL GUN STORE, Inc.
1203 Pacific Avenue
Tacoma

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasse
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

FERN HILL MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Telephone Main 7839
Fern Hill and Spanaway

F. J. LEE

Lite Klases norsk
Fotografier
Studio, Main 2239
Res. Main 2630
1503 Commerce St.
Tacoma

BEN OLSON CO.

Plumbing
and Heating
Main 302-A 2302
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus
Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Levering
1203 Commerce St. Tacoma